

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120455441
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6120455441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. C., N. C. XXX, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom 949 01 Nitra, Štefánikova 7, IČO: 36 868 876, proti žalovanému: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. C., N. C. XXX, v konaní zast. JUDr. Pavol Koczán, advokát so sídlom 934 01 Levice, L. Štúra 33, IČO: 36 100 463, o zaplatenie 1.500 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 13C/14/2021-144 zo dňa 8. novembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 17.12.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 1.500 eur s príslušenstvom. V podanej žalobe uviedol, že dňa 15.02.2019 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1.500 eur (v predmetnej zmluve je chybou v písaní uvedená nesprávna adresa žalobcu). Žalovaný svojím podpisom na predmetnej zmluve potvrdil prevzatie sumy 1.500 eur a zaviazal sa podľa článku IV. bod 1 k úhrade splátok dlžnej sumy najneskôr k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci odo dňa podpisu tejto zmluvy. Podľa článku IV. bod 3 zmluvy o pôžičke sa v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky zo strany žalovaného stane celý dlh splatný v celej výške. Žalovaný neuhradil ani jednu z predmetných splátok, čím sa stal jeho dlh splatným v celej výške; dlh neuhradil do dňa podania tejto žaloby ani len čiastočne. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil aj 5 % ročný úrok z omeškania od 21.02.2019 až do zaplatenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 19. januára 2021 pod sp. zn. 25Up/2168/2020 vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. V spísanom odpore žalovaný dňa 02. februára 2021 potvrdil, že podpísal so žalobcom zmluvu o pôžičke zo dňa 15.02.2019 s tým, že dlžnú sumu zaplatí v mesačných splátkach tak, ako je v zmluve uvedené. V skutočnosti žalobca mu žiadne peniaze nepožičal a preto on od žalobcu sumu vo výške 1.500 eur neprevzal. Poukázal na to, že v predchádzajúcom období bol zamestnancom spoločnosti V. J., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalobca V. B.. V uvedenej obchodnej spoločnosti vykonával pracovné zaradenie vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy. Počas výkonu pracovnej činnosti sa občas stalo, že v rámci prevádzky vozidla, ktoré šoféroval, bola prevádzkovateľovi vozidla v zmysle objektívnej zodpovednosti uložená sankcia. Z uvedeného dôvodu žalobca jemu dal podpísať zmluvu o pôžičke, ktorú pôžičku mu nikdy neposkytol, avšak jednotlivé splátky zmluvou predpokladané boli jemu

mesačne strhávané zo mzdy poskytovanej zamestnávateľom spoločnosťou V. ktorá patrí žalobcovi. Takýmto spôsobom boli zosobnené sankcie súvisiace s prevádzkou vozidla, ktoré on šoféroval, ktoré vozidlo jemu ako fyzickej osobe nepatrilo. Tvrdil, že nikdy od žalobcu žiadne finančné prostriedky v zmysle zmluvy zo dňa 15.02.2019 neprevzal, uvedená zmluva o pôžičke je simulovaným právnym úkonom, na základe ktorej žalobca ako veriteľ nikdy neplnil. Žalobca vo veci ako veriteľ na základe zmluvy o pôžičke nie je aktívne legitimovaný. Práve bývalý zamestnávateľ, spoločnosť V. má voči nemu ako bývalému zamestnancovi záväzky z titulu nevyplatenia mzdy, čo však nie je predmetom sporu.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 01.04.2021 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy vyjadril k podanému odporu a aby v tej istej lehote žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca v stanovenej lehote podal návrh na pokračovanie v súdnom konaní. Žalobca sa dňa 20.04.2021 písomne vyjadril k podanému odporu a potvrdil, že informácia o tom, že žalovaný bol zamestnancom obchodnej spoločnosti V., ktorej konateľom je žalobca, je pravdivá. Nie je ale pravdou, že zmluva o pôžičke je simulovaný právny vzťah a že žalovanému boli strhávané neurčité splátky z tejto pôžičky z jeho mzdy ako zamestnanca vyššie uvedenej spoločnosti, žalovaný tieto svoje tvrdenia nepreukázal. Na jednej strane žalovaný tvrdí, že on mu žiadne peniaze nepožičal, no na druhej strane tvrdí, že mu strhával zo mzdy splátky na pôžičku. Žalovaný vlastnoručným podpisom potvrdil svoje vyhlásenie v článku III. zmluvy o pôžičke o tom, že ako veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 1 500 eur v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, pričom ako dlžník podpisom zmluvy potvrdil prevzatie peňažných prostriedkov vo výške 1.500 eur od neho ako veriteľa. Odpor žalovaného je preto nutné považovať za účelový. Súčasne navrhol vypočuť ako svedka T. R., ktorý môže dosvedčiť skutočnosti uvádzané žalobcom vo vzťahu k plneniu svojho záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke.

4. Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.04.2021 upovedomil právneho zástupcu žalobcu a žalovaného o postúpení veci a dňa 27.04.2021 postúpil vec konajúcemu súdu ako súdu príslušnému na ďalšie konanie.

5. Žalobca dňa 21.02.2022 odôvodnil nárok v časti uplatnených úrokov z omeškania. Na pojednávaní dňa 08.11.2022 právny zástupca žalobcu poukázal na článok VI. bod 6 zmluvy o pôžičke, v ktorej žalovaný vyjadril vôľu, že zmluvu uzavrel slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne. Žalovaný žiadnym dôkazom nepredložil tvrdenie, že pôžička mu bola strhávaná z výplaty u vtedajšieho zamestnávateľa.

6. Žalovaný na pojednávaní dňa 08.11.2022 potvrdil po nahliadnutí do spisu, že zmluvu o pôžičke vlastnoručne podpísal a je pravda, že žalobca poskytol žalovanému peňažnú pôžičku, peňažné prostriedky vo výške 1 500 eur. Pri odovzdávaní peňažných prostriedkov bol prítomný aj bývalý kolega P. F., ktorý tiež pracoval v obchodnej spoločnosti V.. ako aj žalovaný. So zamestnávateľom M.S. C., s. r. o. mal uzavretú písomnú pracovnú zmluvu, na základe ktorej mu mala byť vyplácaná mesačná mzda vo výške XXX eur. Táto suma bola na papieri a dostával ju vyplácanú od zamestnávateľa. Mal ešte nárok aj na diéty mesačne, avšak výška diét nebola deklarovaná písomne. Diéty žalobca, ktorý bol konateľom jeho zamestnávateľa mu vyplácal na ruku v hotovosti. Žalobca ako konateľ spoločnosti, v ktorej bol žalovaný zamestnaný mu vyplácal nižšie diéty na aké mal nárok a týmto splatil celú výšku pôžičky. Strhával si po 100 - 200 eur. Žalovaný aj bol za žalobcom a spýtal sa ho, či má všetky záväzky vyrovnané a žalobca mu uviedol, že všetko je v poriadku. Keď ukončil pracovný pomer, žalobca mu nič nezaplatil. Tvrdil, že žalobca žalovanému na diétach dlhuje 1 600 eur. Tvrdil, že dohodnutú mzdu 600 eur za posledný mesiac, čo pracoval v V. nedostal vyplatenú. Aj keď jeho zamestnávateľ mu dlhuje 1 600 eur na diétach, túto sumu si od neho neuplatňuje, nakoľko má 5 detí s tým, že nech túto sumu použije pre seba na lieky.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 08.11.2022 upustil od doplnenia dokazovania výsluchom svedka pána R., nakoľko žalovaný potvrdil platnosť predmetnej zmluvy o pôžičke.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 08.11.2022 navrhol vypočuť v súdnom konaní svedka P. F., nakoľko táto osoba dôsledne pozná praktiky poskytnutia pôžičky žalovanému aj spôsob jej splatenia.

9. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.500,00 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 21.02.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vykonané dokazovanie (špecifikované v bode 14. odôvodnenia), s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zák. č. 40/1964 Zb. - § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 493, § 494, § 657, § 559 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2), s poukazom na citované ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ a s poukazom na citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. - § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2), odôvodnil nasledovne:

10.1. Súd na základe vykonaného dokazovania žalobe v celom rozsahu vyhovel.

10.2. Žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 15.02.2019 písomnú zmluvu o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Na pojednávaní dňa 08.11.2022 žalovaný potvrdil, že zmluvu o pôžičke uzavretú so žalobcom dňa 15.02.2019 vlastnoručne podpísal a tiež potvrdil, že žalobca mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 1.500 eur, ktorú sumu následne použil na nákup motorového vozidla. Poskytnutiu peňažných prostriedkov na základe zmluvy o pôžičke žalobcom ako veriteľom dlžníkovi, korešponduje povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.500 eur. Z uvedeného dôvodu súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný v podanom odpore tvrdil, že žalobca mu neposkytol žiadne peňažné prostriedky, pričom tvrdil, že žalobca dal podpísať žalovanému predmetnú zmluvu o pôžičke z dôvodu, že takto žalobca, ktorý bol konateľom a spoločníkom spoločnosti V. zosobnil žalovanému sankcie súvisiace s prevádzkou vozidla, ktoré žalovaný šoféroval. Žalovaný bol v minulosti zamestnancom spoločnosti V. ako vodič v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave. Na pojednávaní dňa 08.11.2022 žalovaný potvrdil, že od žalobcu prevzal sumu 1.500 eur a na základe poskytnutej sumy si zakúpil motorové vozidlo. Na pojednávaní dňa 08.11.2022 žalovaný tvrdil, že žalobca ako konateľ spoločnosti, v ktorej bol zamestnaný, mu vyplácala nižšie diéty, na aké mal nárok. Žalovaný súdu uviedol, že nemal výšku diét premietnutú písomne na žiadnej listine. Žalovaný žiadal, aby súd predvolal ako svedka P. F., ktorý bol tiež zamestnancom v spoločnosti V., ktorý bol aj prítomný pri poskytnutí pôžičky. Vzhľadom k tomu, že žalovaný potvrdil, že prevzal od žalobcu ním poskytnutú pôžičku vo výške 1.500 eur, výsluch svedka P. F., ktorého navrhol žalovaný považoval súd za nadbytočný. Žalovaný trval na výsluchu svedka P. F. s tým, že táto osoba dôsledne pozná praktiky poskytnutia pôžičky žalovanému aj spôsoby jej splatenia. Žalovaný potvrdil, že pôžičku prevzal vo výške 1 500 eur, pôžičku použil na nákup motorového vozidla a túto nesplátil. Argumentáciu žalovaného, že mu vyplácal jeho zamestnávateľ mesačne nižšie diéty, súd nepovažoval za právne relevantnú vzhľadom k tomu, že žalovaný nevedel ničím osvedčiť, že mal nárok na diéty a výška mesačných diét bola dohodnutá na základe pracovnej zmluvy písomne. Navyiac, ak by žalovaný aj preukázal písomnú dohodu o výške mesačných diét, nemohol by si tento nárok uplatniť voči žalobcovi pre absenciu vecnej legitímácie. Žalovaný v podanom odpore, ktorý vyhotovil 02. februára 2021 tvrdil, že peňažné prostriedky neprevzal a na pojednávaní dňa 08.11.2022 tvrdil, že peňažné prostriedky prevzal, pričom tak v podanom odpore ako aj na pojednávaní dňa 08.11.2022 tvrdil, že mesačne mu zamestnávateľ vyplácal nižšiu sumu na akú mal nárok. Žalovaný ale nepreukázal, že by mal nárok mesačne aj na diéty a tiež nepreukázal ani výšku diét, ktorá by bola premietnutá do pracovnej zmluvy. Na pojednávaní dňa 08.11.2022 žalovaný potvrdil, že jeho zamestnávateľ, ktorého konateľom je žalobca, mu vyplácal mzdu vo výške tak ako bola dohodnutá pracovnou zmluvou a na tomto právnom základe súd považoval ďalšie dokazovanie za nadbytočné a nevhodné. Až na pojednávaní dňa 08.11.2022 žalovaný žiadal, aby súd predvolal ako svedka P. F., pričom odpor podával dňa 08.02.2021 a preto súd na takýto dôkaz, ktorý navrhol až na pojednávaní nevykonal, na návrh na doplnenie dokazovania neprihliadol, pretože by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a vyžadovalo by to nariadenie ďalšieho pojednávania tak ako to uvádza ustanovenie § 153 CSP. Navyiac žalovaný potvrdil prevzatie peňažných prostriedkov, potvrdil tiež, že poskytnuté peňažné prostriedky použil na nákup motorového vozidla, ale nepreukázal, že tieto peňažné prostriedky žalobcovi vrátil. Žalovaný dňa 28.05.2021 prevzal uznesenie Okresného súdu Levice zo dňa 19.05.2021 sp. zn. 13C/14/2021 - 59, v ktorom bol poučený o tom, že súd nemusí prihliadať na ďalšie prostriedky procesného útoku a obrany, ktoré strana nepredložila včas, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Z uvedeného dôvodu, súd z dôvodu koncentrácie konania neprihliadol na návrhy na doplnenie dokazovania prednesené žalovaným na pojednávaní dňa 08.11.2022. Žalobca poskytol

ako veriteľ žalovanému peňažné prostriedky, čo žalovaný potvrdil, pričom žalovaný nepreukázal, že peňažné prostriedky žalobcovi vrátil, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

10.3. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania a súd priznal žalobcovi aj ním uplatnený 5 % ročný úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 veta prvá, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil zákonný ročný úrok z omeškania dôvodne od 21.02.2019 až do zaplatenia z toho dôvodu, že podľa zmluvy o pôžičke v článku IV. bod 3 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak dlžník neuhradí niektorú splátku dlžnej sumy riadne a včas, celá dlžná suma sa stáva splatnou. Prvá splátka podľa článku IV. bod 2 zmluvy o pôžičke sa stala splatnou 20.02.2019, pričom žalobca si uplatnil nárok na ročný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho, t. j. od 21.02.2019 až do zaplatenia dôvodne.

10.4. Žalobca mal v konaní plný úspech a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10.5. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník, samostatným uznesením, po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

11. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalovaný, domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby bola podaná žaloba v celom rozsahu zamietnutá, keď prvoinštančný súd nesprávne zistil/posúdil skutkový stav veci a vo veci zaujal nesprávne právne stanovisko. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že je pravdou, že so žalobcom podpísal zmluvu o pôžičke zo dňa 15.02.2019, že žalobca ako fyzická osoba mu pôžičku poskytol, že bol v predchádzajúcom období zamestnancom spoločnosti V. ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalobca a v ktorej spoločnosti vykonával pracovné zaradenie vodiča kamiónovej dopravy, keď je pravdou, že žalobca si celú sumu 1.500 eur postupne strhol z jeho výplaty, resp. z diel poskytovaných mu spoločnosťou V., keď tento jeho bývalý zamestnávateľ má voči nemu ako bývalému zamestnancovi záväzky z titulu nevyplatenia mzdy, čo však nie je predmetom tohto sporu. Prípadne navrhol rozsudok i zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie (bez špecifikácie a odôvodnenia tohto procesného návrhu).

12. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal podané odvolanie odmietnuť s poukazom na ust. § 386 ods. 1 písm. d/ CSP, alternatívne ako vecne správne potvrdiť, keď si zároveň uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. V dôvodoch svojho vyjadrenia poukázal na to, že žalovaný jasne nezadefinoval, v akom rozsahu predmetný rozsudok napáda a zároveň neuviedol zrozumiteľne odvolacie dôvody, keďže nie je zrejmé, či mal súd nesprávne zistiť alebo posúdiť skutkový stav no zároveň „zaujatie nesprávneho právneho stanoviska“ nespĺňa žiadnu z taxatívne vymedzených definícií odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP. Odvolanie dôvodné nie je a súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, keď ich absencia, resp. ich nezrozumiteľnosť je neodstrániteľnou vadou podania, keď podotýka, že žalovaný je právne zastúpený advokátom a preto uvedená nezrozumiteľnosť a neúplnosť jeho odvolania zakladá dôvod na odmietnutie odvolania, keďže pre vady odvolania v odvolacom konaní pokračovať nemožno. Odvolanie je taktiež vo vzťahu k meritu odvolania nepreskúmateľné, keďže žalovaný v texte poukazuje na zmluvu o pôžičke zo dňa 15.02.2019, opakuje svoju doterajšiu obranu, ku ktorej počas konania svoje tvrdenie nepodložil jediným relevantným dôkazom a ani včas nenavrhol v naznačenom smere vykonať dokazovanie, keď pre ilustráciu dodáva, že rovnakú argumentáciu žalovaný použil v spore s jeho obchodnou spoločnosťou v konaní pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 5CPr/1/2022, keď súd v rozsudku 12.12.2022 uviedol, že za obdobie rokov 2016 až 2020 bola žalovanému vyplatená čistá mzda a zrážky zo mzdy žalovaného neboli žiadne.

13. Žalovaný sa k uvedenému vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadroval.

14. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného dospel k záveru, že obsah podaného odvolania nebráni odvolaciemu konaniu a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ak rozhodnutie vecne správne, pričom súčasne v zmysle ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal tento nárok voči v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu 100%.

15. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia tvoriaceho s rozhodnutím odvolacieho súdu jeden celok, v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti aj s ohľadom na uvedené odvolacie dôvody žalovaného poukazuje na to, že žalovaný jednak v konaní existenciu nároku na „nevyplatené diéty“ od jeho zamestnávateľa nepreukázal, ale predovšetkým, že jeho prípadné nároky voči zamestnávateľovi - právnickej osobe ani nie sú vôbec (vzájomne) započítateľné voči žalobcovi ako fyzickej osobe, teda že pre uvedenú rozdielnosť subjektov oprávnených a povinných osôb (pri pôžičke a mzdových nárokoch) táto právnu povinnosť žalovaného zo zmluvy o pôžičke nijak neovplyvní/nezmení. O splatení pôžičky (nevyplatením mu diét, resp. vyplácaním mu nižších diét než na aké mal mať od zamestnávateľa nárok) začal žalovaný (tiež) hovoriť až na pojednávaní (kde priznal i prevzatie peňazí), avšak bez konkrétneho skutkového vymedzenia (časového a číselného) tohto spôsobu „splatenia“ a bez označenia konkrétnych dôkazov na výšku jeho nárokov na diéty, keď nevykonanie dôkazu výsluchom svedka P. F. prvoinštančného súdu v odvolaní nevyčítal.

16. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).